

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om afgift af konsum-is.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1507, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 191).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1983, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 207).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anker Lau: I betænkningen har jeg taget forbehold med hensyn til min stilling til dette lovforslag, og det vil jeg gerne kort begrunde.

Jeg er enig i lovforslagets §§ 1, 3 og 4; jeg forstår betydningen af, at disse gennemføres nu, og det er altså ikke på disse områder, problemerne for mit vedkommende findes. Problemet for mig drejer sig om § 2, hvor der indføres et helt nyt og i forhold til det, der hidtil har været gældende, omvendt princip. Hidtil har det været sådan, at de, der skulle have eneret på disse ting, i dette tilfælde apotekerne, fik at vide, hvad de havde eneret på, og så var resten den frie handels. Nu skal den frie handel derimod have en liste over det, den må handle med, og så skal resten være forbeholdt apotekerne. Dette omvendte princip findes mig bekendt ikke andre steder i verden — med en enkelt undtagelse måske, men da i forbindelse med en helt anden fortolkning af begrebet lægemiddel.

Det er indlysende, at en sådan bestemmelse kan få vidtrækkende betydning for den frie handel, og jeg tror, den stiller det foreslåede navn en temmelig uløselig opgave. Den vil utvivlsomt i alle tilfælde give anledning til lige så meget roderi, som der hidtil har været, eller som man har påstået der hidtil har været. Det er lige så indlysende, at det er uforsvarligt at gennemføre så indgribende foranstaltninger uden lejlighed for tinget til en virkelig reel forhandling og undersøgelse.

Vi har i udvalget tilbudt gennemførelse af de øvrige paragraffer og foreslået at overlade § 2 til fortsat behandling i udvalget. Der er ingen saglig begrundelse for at gennemtvinge § 2 netop nu. Dette forslag blev som bekendt afvist. Ved anden

[Anker Lau.]

behandling stillede de to oppositionspartier forslag om, at § 2 skulle udgå; også dette blev nedstemt.

Jeg kan ikke lade være med en bemærkning om, at det undrer mig, at den retsstatsmand, der altid tidligere har talt de frie erhvervs sag, nu som minister med tilslutning af sit parti kan finde det rigtigt at behandle en sag som denne således, som sket er. De samvirkende Købmandsforeninger, De danske Handelsforeningers Fællesorganisation, Provinshandelskammeret og Foreningen af danske Materialister har alle fremført en velbegrundet protest. Det blev alt sammen fejlet af bordet med en bemærkning om, at loven i sin helhed skulle gennemføres nu straks.

Når vi anser det for rigtigt at gennemføre lovforslagets øvrige paragraffer, har vi ikke haft nogen mulighed for at sikre behandlingen af § 2 på anden måde, end sket er; men jeg har altså ønsket ved denne lejlighed at understrege den protest fra erhvervsgrupperne, som har været fremført, og vil tilkendegive dette i min afstemning.

Formanden: Jeg henstiller, at man påhører forhandlingen i ro.

Poul Clausen: I anledning af det ærede medlem hr. Anker Laus sidste bemærkninger skal jeg oplyse det høje ting om, at den ordning, der her er foreslået af ministeren med hensyn til afgrænsningen af handelsrettighederne mellem apotekerne og den frie handel, og som er resultatet af et kommissionsarbejde, er tiltrådt af handelsministeren, er tiltrådt af det ene af de to medlemmer af kommissionen, der var udpeget af De danske Handelsforeningers Fællesorganisation. Den er altså tiltrådt fra visse sider inden for handelen og også af handelsministeren, som jeg dog går ud fra er i stand til at varetage handelens interesser på behørig måde.

Sandau: Vi kan fra vor side tiltræde det foreliggende forslag. Der træffes en ordning, hvorefter den frie handel skal have tildelt visse handelsrettigheder og apotekerne andre, og hvorledes denne afgrænsning skal forme sig, skal et nævn søge at finde frem til. Med den sammensætning, nævnet

får, kan handelen efter min mening egentlig ikke siges at være forfordelt. Dette nævn skal bestå af 7 medlemmer, heraf 1 industridrivende og 2 forbrugerrepræsentanter, hvoraf den ene skal være landbrugskyndig, og så er der en detailhandler. Og denne detailhandlerrepræsentant vil efter min mening altid have mulighed for at få flertallet for sig, når det ellers er fornuftigt, det, han fremfører, for handelen har nu engang den fordel, når den taler sin egen sag, at så taler den også forbrugernes. Man kan ikke være fri handlende og tale den frie handels sag uden også at tale forbrugernes sag, og derfor vil den handlende altid i dette nævn have en god chance for at få flertal for sine meninger. Derfor tror jeg ikke, den frie handel er så dårligt stillet, som den selv vil give det udseende af; jeg tror bare, det er noget, man har gejlet sig op til at tro, fordi man bygger på erfaringerne fra en tid, hvor der ikke var noget nævn. Men nu, da man får indflydelse på afgørelsen, tror jeg, man godt kan være tjent dermed.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal nøjes med at henvise til betænkningen ved anden behandling, hvori det tydeligt er udtalt af udvalget, at man ikke mente, der var foretaget nogen ændring med hensyn til det, der kunne forhandles i fri handel og af apotekerne. Dette gav jeg min tilslutning, idet jeg måtte henvise til, at i realiteten sker der ingen ændring for disse varegrupper, men det er en rationalisering med hensyn til den fortegnelse, som man hidtil har haft, og derfor betyder det en lettelse såvel for den fri handel som for apotekerne.

Formanden: Jeg henstiller endnu en gang, at man hører talerne i ro.

Anker Lau: Den højtærede minister siger, at der ikke sker nogen reel ændring på det punkt. Det er muligt. Men det får vi først at vide, når udviklingen er i gang og vi ser, hvilke resultater det nævn kommer til, der skal finde ud af tingene. Men det var rart for mig at få bekræftet, at ministeren i alt fald ikke tilsigter nogen ændring.

Til det ærede medlem hr. Sandau vil jeg sige, at jeg er naturligvis klar over,

[Anker Lau.]

hvorledes denne sag har været behandlet hidtil, der foreligger jo en kommissionsbetænkning. Men jeg holder mig til de protester, vi har modtaget i udvalget, og til den behandling, det høje ting har fået ved, at vi i løbet af 8 dage har skullet tage stilling til en sag som denne, der trods alt vil have vidtgående konsekvenser for i alt fald et udsnit af erhvervslivet.

Jeg kan naturligvis være enig med det ærede medlem hr. Sandau i hans sidste bemærkning vedrørende forbrugerne. Vi er i realiteten ikke så forfærdelig uenige, men vi står alligevel på hver sin side i denne sag. Det, jeg har villet understrege, er den behandling, vi her i tinget har haft mulighed for at give denne sag, og jeg mener stadig, at tinget burde have haft mulighed for at danne sig sin egen velbegrundede mening om den, og det har tinget ikke haft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 5; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der anmeldtes i tirsdags et spørgsmål til handelsministeren af Lysholt Hansen. Spørgeren har nu meddelt mig, at han ønsker at tage sit spørgsmål tilbage. Det er herafter bortfaldet.

Folketingets næste møde afholdes onsdag den 13. januar 1960 kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om luftfart.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer,

forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Tvangsauktion over skibe og luftfartøjer),

forslag til lov om ændring i gældsbrøvsloven

og

forslag til lov om ændringer i auktionslederloven.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning angående ændring af lov om boligbyggeri [af Lorentzen m. fl.].

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den pågældende uge.

Mødet hævet kl. 10³⁰.

37. møde.

Onsdag den 13. januar 1960 kl. 14.

Formanden: Lørdag den 9. januar døde medlem af folketinget *Emil Francke*, kun 52 år gammel.

Francke havde været medlem af lands-tinget i en kort periode i 1953. I 1957 var han socialdemokratiets kandidat i Køge-kredsen og blev valgt ved valget den 14. maj som repræsentant for Københavns amt.

Med god grund ventede hans meningsfæller, at hans medlemskab i folketinget skulle betyde en fortsættelse af den solide og ansvarsbevidste arbejdsindsats, som Francke havde påbegyndt i det faglige, politisk organisatoriske og kommunale arbejde.

Franckes deltagelse i det offentlige liv var nemlig en naturlig konsekvens af en pligtfølelse, der prægede ham på alle områder, hvor han satte sine evner og kræfter ind.

Det var derfor også naturligt for ham, at den politiske interesse, han havde næret fra sine ganske unge år, ikke fik lov til at hæmme ham i hans bestræbelser for at supplere sin praktiske faglige uddannelse med den teoretiske viden, der gjorde ham i stand til at påtage sig et videregående ansvar.

Hans ledetråd var den, at et påbegyndt arbejde i alle tilfælde skulle gøres færdigt på god og forsvarlig måde — uanset om det drejede sig om dygtiggørelse, om en erhvervsmæssig indsats eller om et politisk tillidshverv.

Det er da også karakteristisk, at Franckes tillidshverv ofte bar vidnesbyrd om, at kendskabet til hans tidligere indsats fremkaldte ønsket om, at han skulle påtage sig nye og mere krævende opgaver.

Det lokale organisationsarbejde førtes videre i kredsarbejdet, og hans arbejde i sognerådet blev indledningen til en 8-årig periode på en sognerådsformands vanskelige post.

De medlemmer, der kendte Emil Francke, var ikke forbavsede over, at hans første år på tinge blev stiltfærdige arbejdsår, der kun fortalte om nogle få selvstændige opgaver. Francke fulgte nemlig fortsat den linje, at han ville leve sig ind i arbejds- gangen og beherske det omfattende arbejdsstof, før han påtog sig de større opgaver; men ingen tvivlede om, at der på mange felter ville være blevet brug for hans viden og hans arbejdsevne.

Vi beklager dybt, at han så brat og i så ung en alder blev revet bort fra en gerning, som han følte som et kald, og vi ærer det minde, han har sat sig her i tinget.

(Medlemmerne påhørte stående forman- dens mindeord).

Formanden: Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 14¹⁰.

Mødet udsat kl. 14⁵.

Mødet genoptaget kl. 14¹⁰.

Formanden: På årets første dag overbragte jeg Deres Majestæter Kongen og